

Týmovka

Školní časopis ZŠ Ruda nad Moravou

květen 2019

Autor titulní ilustrace: Barbora Foglová, 9. B

Redakční rada: Mgr. Marie Baslerová, Eliška Makáňová, Veronika Havlíčková, Klára Krumpová, Klára Kašparová, Nela Drozdová, Radek Kouřil, Samuel Strýček, Michaela Nováková.

Grafická úprava textu: Mgr. Luboš Bližňák

**Základní škola Ruda nad Moravou, okres Šumperk,
příspěvková organizace**

Sportovní 300, 789 63 Ruda nad Moravou
IČ: 00 852 015, telefon 583 236 115, email:
zsruda@zsruda.cz

Zájezd do Velké Británie

Náš výlet do Velké Británie začal 11. 5. 2019 v pravé poledne. Všichni jsme se sešli u zámku v Rudě nad Moravou, kde na nás čekal autobus. Rozloučili jsme se s rodiči, naložili kufry, zkontrolovali pasy a vyjeli.

Cesta to byla dlouhá. Naštěstí jsme si trochu zkrátili čas třetím dílem filmu Harryho Pottera. Po celou dobu cesty jsme pravidelně dělali přestávky, abychom se alespoň trochu protáhli. Na jedné z nich jsme dokonce naložili našeho průvodce, to bylo ve Francii.

Na hranice s Francií a Anglií jsme dorazili brzy ráno, sotva začalo svítat. Právě tam nás čekala pasová kontrola, která většinou zahrnovala i několik otázek, na něž jsme museli odpovědět.

Z přístaviště jsme trajektem vyjeli při východu slunce. Voda kolem nás byla až pozoruhodně klidná. Už z dálky byly vidět břehy Anglie.

Asi po hodině plavby jsme se opět dostali na pevninu, kde nás uvítal ruch přístavu.

Autobus nás dovezl až k O2 aréně. Tam jsme nastoupili na autobus, ten se ale v mnohém lišil od těch "našich" autobusů. Byl červený a dvoupatrový. Většina z nás obsadila vyšší patro, a musíme uznat, že to byl velice zajímavý zážitek.

Na jedné ze zastávek jsme vystoupili a zamířili k prvním památkám z našeho seznamu. Tou byla například Trafalgar Square, National Gallery a Westminster Abbey. Po krátkém rozchodu jsme pokračovali návštěvou

Buckinghamského Paláce, Leicester Square, Piccadilly Circus a China Town. Kolem pozdního poledne jsme ještě navštívili London Eye, z něhož byl krásný výhled po celém okolí. Večer nás čekalo první setkání s našimi rodinami.

Další den jsme vybaveni svačinou a obědem odjeli do méně rušného města Windsor. Zde se nachází kromě Etonu i Windsorský hrad. Odpoledne jsme navštívili Warner Bros Studia, místa, kde se natáčel Harry Potter. Vystaveny tam byly různé kostýmy i budovy. Ve večerních hodinách jsme se vrátili do rodin.

Čtvrtý den byl také poslední den v Londýně. Ráno jsme se s rodinami rozloučili a vydali se na návštěvu dalších památek. Prošli jsme Greenwich park, nultý poledník a National Maritime Museum. Poté nás loď přepravila k Tower of London. Tam pod přísným dozorem vystavují korunovační klenoty. Asi kolem druhé hodiny odpolední jsme vyrazili po břehu Temže k St. Paul Cathedral.

Při posledním rozchodu v Anglii jsme si nakoupili jídlo na cestu a vyrazili jsme zpět. Tentokrát náš autobus nebyl naložen na trajekt, ale do vlaku, který nás vzl pod celým kanálem La Manche. Při přejíždění hranic nás žádná pasová kontrola nečekala, a tak jsme mohli nerušeně a jen s krátkými zastávkami dojet zpět do České republiky.

Eliška Makáňová, Veronika Havlíčková

Robotická soutěž JedoBot 2019

V pátek 10. května se žáci naší školy zúčastnili robotické soutěže JedoBot pořádané SPŠ Jedovnice. Soutěž měla vysokou organizační i technickou úroveň. Na dráze i v ringu se potkalo na 50 robotů týmů z 15 základních a středních škol. Přes počáteční dopravní komplikace, se nám podařilo v krásné sportovní hale rozkoukat a roboti začali jezdit podle našich představ. Největším sítem v pořadí bylo druhé kolo s překážkou. Nakonec si robot "Pomeranč" Julie Novákové (9. B) a Veroniky Havlíčkové (9. A) dojel pro 3. místo. Předběhli je jen kluci z Přerova. Naše dvojice

Matouš Bartůšek a Jan Zajíc (8. A) s robotem "Buldozer" opět soutěžili v kategorii středních škol. Přes technické problémy nakonec zvítězili.

Projekt IKAP

V polovině února 2019 se naše škola zapojila společně s SŠŽTS Šumperk do projektu IKAP, který je zaměřen na rovný přístup ke vzdělání s ohledem na lepší uplatnitelnost na trhu práce. Realizací projektu by mělo být dosaženo zvýšení zájmu žáků škol o polytechnické vzdělávání v Olomouckém kraji. Do projektu se zapojili žáci z osmých ročníků, ve volitelném předmětu technická praktika. V průběhu druhého pololetí žáci pod vedením učitele a mistrů ze střední školy zhotovují výrobky z různých druhů materiálů a s některými novými nástroji, se kterými se doposud v dílně nesetkali.

Dopravní výchova na I. stupni

Ve čtvrtek 25. dubna se uskutečnil projektový den dopravní výchovy pro žáky 1. až 5. ročníků naší školy. Po zahájení, které proběhlo na hřišti za školou, žáci během celého dne procházeli jednotlivá stanoviště s tematikou zaměřenou na dopravní výchovu. Plnili úkoly, jezdili na kolech a dalších jízdních prostředcích a zapojovali se do diskuzí k daným tématům. Celkem byly připravené 4 stanoviště. Na prvním stanovišti - asfaltovém hřišti za školou, si žáci vyzkoušeli jízdu zručnosti na dopravním hřišti s různými překážkami. Druhé stanoviště se nacházelo na školní zahradě. Zde žáci z 8. B prezentovali vybavení jízdního kola, dopravní předpisy pro jízdu na kole a druhy dopravních značek. Vhodně pokládány otázkami

Pythagoriáda 2018/2019

V dubnu se uskutečnilo školní kolo matematické soutěže Pythagoriáda pro 5., 6., 7. a 8. ročník. Zúčastnilo se celkem 139 žáků. Všem děkujeme za účast.

Matematická olympiáda

Dne 9. 4. 2019 v 8:00 hod. se v Šumperku na „Komíně“ uskutečnilo okresní kolo matematické olympiády. Zúčastnili se jí žáci 6. a 7. ročníku. Úspěšným řešitelem se stal ten, který získal minimálně 9 bodů. Na postup do krajského kola museli účastníci ze 7. ročníku získat 18 bodů a z 6. ročníku 18-15 bodů.

naváděli své mladší spolužáky ke správným odpovědím. Třetí stanoviště bylo na dopravním hřišti v mateřské školce v Rudě. Tam žáci jezdili na kolech, koloběžkách, ... Učili se dodržovat dopravní značky, jezdili po správné straně silnice a dávali přednost chodcům na přechodech. Čtvrté stanoviště bylo velmi rozsáhlé. Třídy se pohybovaly po naší obci a sledovaly dopravní situace.

Literární exkurze do Přerova

Ocitli jsme se v 17. století, v době Jana Ámose Komenského. Seděli jsme ve starých třídách, pozorně naslouchali výkladu a někteří z nás si vyzkoušeli třeba klečení na hrachu.

3. 5. 2019 jel 7. ročník na literární exkurzi do Přerova. Vyjeli jsme v 8 hodin ráno od zámku a měli namířeno do Muzea Jana Ámose Komenského.

Prošli jsme 3 třídy z různých období. Poté jsme si prohlédli výstavu Máj s Karlem Hynkem Máchou. A do třetice jsme se vydali za první manželkou Jana Ámose Komenského, která nás seznámila s životem svého muže.

Po cestě zpátky jsme se stavili v Glóbusu, kam jsme se všichni moc těšili. Odpoledne jsme se vrátili zpátky k zámku, a tímto naše exkurze bohužel končí.

Divadlo: Maxipes Fík

Dne 26. 4. měli žáci možnost shlédnout divadelní představení „Maxipes Fík“ v KD Zábřeh.

Fík během hodinového představení zažil mnohá dobrodružství. Procestoval svět, stal se kapitánem na lodi, setkal se s Eskymákem i s domorodcem z Afriky. Po dlouhé cestě plné zážitků se vrátil domů za Ájou.

I my jsme se z divadla vrátili plni pozitivních dojmů.

Vybíjená dívek 6. tříd

Ve středu 24. dubna se do tělocvičny na Hlucháku sjelo 10 týmů z celého okresu, aby se utkaly o titul přeborníka okresu ve vybíjené dívek 6. tříd. Naše žákyně skončily druhé!

Den matek

I když máme plno příležitostí každý den poděkovat našim maminkám, děláme to jen v jediný den. Den matek. Přesně tento den můžete té úžasné ženě, která vás přivedla na svět a už od vašeho narození vás zahrnuje péčí a láskou, poděkovat dárkem. Stačí i malé přáníčko. A právě pro takové ručně vyrobené

přáníčko, které potěší nejvíce, se rozhodly i děti v 1. třídě. Vyrobity opravdu krásná přáníčka pro své maminky, které jim určitě vykouzlily úsměv na tváři.

Soutěžní básničky

*Byl pozdní večer – první máj – večerní máj –
byl lásky čas. Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde
borový zaváněl háj. O lásce šeptal tichý mech;
kvetoucí strom lhal lásky žel, svou lásku slavík
růži pěl, růžinu jevil vonný vzdech ...*

Takhle zní první část básně Karla Hynka Máchy, našeho významného českého spisovatele. Je to nádherná báseň o krásném měsíci květnu a lásce. Naše redakční rada se jí nechala inspirovat, a vyhlásila soutěž o letní básničku a takhle to dopadlo:

Sára Hajtmarová, 8. B

Přichází jaro

Barbora Foglová

Přichází jaro,
to si mnoho z nás už dlouho přálo.
Když slunce oblohu rozzáří,
objeví se mi úsměv na tváři.
Vůně jara se line krajinou,
celá zahrada se obarvila žlutou, modrou,
červenou.
Pilné včelky opylují květy stromů
a vlaštovky se zas vrátily domů.

Slunce

Lukáš Klimeš

Slunce usmívá se všude,
vidí to celý svět.
Doufám, že dlouho bude
pomáhat rozkvést květ.

Slunce, jehož barva je žlutá,
dost často působí jak krutá.
Není na tom pravdy moc,
za chvíli přijde noc.

Širým světem prolínají se vůně,
žádná kytka nestůně.
Pampelišky žluté květy mají,
hodně ženám na tvářích úsměv udělají.

(Ne)známá krajina

Tereza Elnerová

Jdu lesem.
Slunce mezi stromy mi neúnavně bliká do očí.
Mám pocit, že se ztrácím a nevím, kde jsem.
Jdu rychleji a rychleji, ale to mi přece jen
nestačí.

Běžím. Běžím lesní cestou dál a dál.
Cítím sladkou vůni květin a kvetoucích stromů
ve vzduchu.
Slyším nádherné písně, jako by ptačí orchestr
hrál.
Úsměv na mé tváři je od ucha k uchu.

Běžím a dostávám se z lesní cesty na louku.
Všude kolem mě tancují malinkatá žlutá
kolečka.
Je to tu samý květ. Nacházím se v království
brouků a pavouků.
Připadám si jako zbloudilá ovečka.

Jaro

Julie Nováková

Vůně jara a nových změn
i slavík oněměl.
Vidět barvy květů.
Bílá, jak světlo po tmě,
a poté žlutá, když se rozední svět.
Dotknout se oblohy bys mohl smět.
Pouze při rozednění, když na nic nemyslíš.
Vstřebej teplé slunce
a usměj se!

Draci

Pavel Diviš

Vyjdu ven,
přede mnou zahrada,
žlutý květ
a vůně nádherná.

Slunce prosvítá mezi mraky,
jako bych viděl bojovat draky.
BUM! Jeden drak vypálil,
druhý se před ním hbitě ubránil.

Najednou barevná smršť
na zem se snesla,
zrak se mi zamlžil,
pak zase byla obloha čistá.

Květ

Eliška Aplová

Na louce vyrostl krásný květ,
já obejdu s ním celý svět.
Slunce na něj posvítí,
a on hned krásně zavoní.

Zbarvuje se ale do žluta,
pozor na to, je jak z Pluta.
Lístky má však zelené,
a teď bacha jelene!

Je to velmi vzácný druh,
a já jsem jen dobrodruh.
Hlavně se mi nesmějte,
a úsměv mi věnujte.

Květy lásku vyřeší

Radek Basler

V létě žluté slunce žahá
a na louce je samý květ.
Žlutá, modrá, zelená, rudá
barev je tu více jak sto pět.

Jiříček si jednu utrhnul
čichl si, jak voní.
Z té vůně málem spadnul,
říká: „Tohle je pro Aničku dárek vhodný“.

Když kolem něj Anička běžela,
podal jí květinový věnec.
Anička mu za to pusy dala
a Jiříkovi úsměv září.

Normální den

Jan Víšek

Žluté slunce svítí na voňavé luční kvítí.
Krásný letní den, bohužel do školy jsem donucen.
Na tváři mi úsměv mizí, když do školy musím jít.
Cestou domů házím batohem a domů běžím s úsměvem.

Doma sednu za Xbox, hraju Fortnite celou noc.
Ráno zase do školy, nemám však hotové úkoly.
Dělám je o přestávce, mám na to času jen krátce.
A domů zase s úsměvem, hraju Fortnite celý den.

Osudná kapka

Adéla Pospíšilová

Krásný den se zrodil dnes,
dnes vzduch voní jako bez.
Slunce svítí jako lampa,
vedle mě je pampeliška vysoká jak rampa.

Žlutá je a květ má hustý,
lísty jak od hrášku lusky.
Úsměv mám od ucha k uchu,
užívám si toho vzduchu.

Když v tom mi na rameno spadla kapka.
„Obleč se!“ říkala mi matka.
Já utíkala rychle dolů,
a zakopla o bramboru.

Ráno

Adéla Ševčíková

Je neděle
a já vylezla z postele.
Měla jsem úsměv na tváři,
protože žluté slunce září.

Za oknem květ,
byl velký jak svět
a voněl jak sladký med.

Slunce žlutě svítí

Jan Podhorný

Slunce žlutě svítí, na louce roste kvítí.
Úsměv na tváři mám, té vůni neodolám.

Jednu květinu utrhnu.
A hrdě si jí prohlédnu.
Nejspíš to je kopretina.
Věru krásná to květina.

Všimnul jsem si květiny nádherné.
Pískem jí zasypu, aby si jí nikdo nevšimnul.
Druhý den jsem šel na pole
a kopretina zmizela.

Slunce žlutě svítí, na louce roste kvítí
Úsměv na tváři mám, té vůni neodolám.

Jak pak se vám báseň líbila? Nic moc nebyla.

Slunce

Veronika Jankovová

Jednou když v neděli
byla jsem na poli,
sluníčko svítilo
a kytky voněly.

Já běžela po poli
a žluté květy
krásně voněly.
A já měla úsměv veliký.

Víkend

Martin Winter

Svítil slunce žluté,
na kvítí voňavé.
Děti ven vyběhnou,
o víkendu si prý pod širým nebem ustelou.

Ale o víkendu nikdo nikde,
venku prší a postupně všem úsměv mizne.

Děti doma zůstaly
a pod dekou se schovaly.
Až se sluncem znovu ven vyběhnou.

Žlutý květ

David Janků, 7. B

Bylo jednou žluté slunce,
mělo v nebi krásný úsměv.
Usmívalo se na děti, dávalo jim květiny.

Děti se jen usmívaly,
na bubeníčky si hrály.
Skákaly a zpívaly, se sluncem si pohrály.

Květy kolem nich voněly,
lístky si z nich utrhly.
Daly si je do čaje a chutnal jim náramně.

Květinová chuť

Daniel Ginther

Vůně se line po celé zahradě.
Obrovská kytka žlutá, je to jak na tenkém ledě.
Nepodlehnout a nesníst ten květ,
to bych si opravdu přál vrátit zpět.

Vytvořilo mi to na tváři úsměv.
Myslím, že jsem slyšel zpěv.
Óó, to jenom slunce září.
Proč se na mě dívá tolik tváří?

Jejda, zřejmě jsem v arboretu.
Koukám na tu louži potu.
Proč volají záchranku?
Vypadá to, že snědl jsem jedovatou květinu.

Vendula Kvapilíková

Přírodovědný kroužek

Klára Krumpová, Nela Drozdová

Ráda bych vám představila náš kroužek: terárko. Chodí sem 2 skupiny (od 6. do 9. třídy), které se střídají po týdnech. Například: jeden týden ve čtvrtek jde skupina č. 1 a druhý týden ve čtvrtek jde skupina č. 2. V terárku máme spoustu zvířat, o která se staráme. Máme: agamu, papouška, želvu Julču, 3 morčata, činčilu Bárta, afrického šneka, rybičky, mloka axolotla mexického a přerostlého králíka.

Ve čtvrtek 2. 5. 2019, bylo venku moc hezky. A tak jsme se rozhodli rychle poklidit a vyrazit se zvířaty ven. S sebou jsme vzali: 3 morčata, agamu, želvu a křečku. Usadili jsme se na louce naproti asfaltovému hřišti za školou.

Keramický kroužek

Od září 2018 navštěvuje keramický kroužek 40 dětí pod vedením Mgr. Veroniky Reischlové a Mgr. Jaroslava Vykonala. Děti jsou rozděleny do skupin a vytvářejí opravdu krásné výrobky.

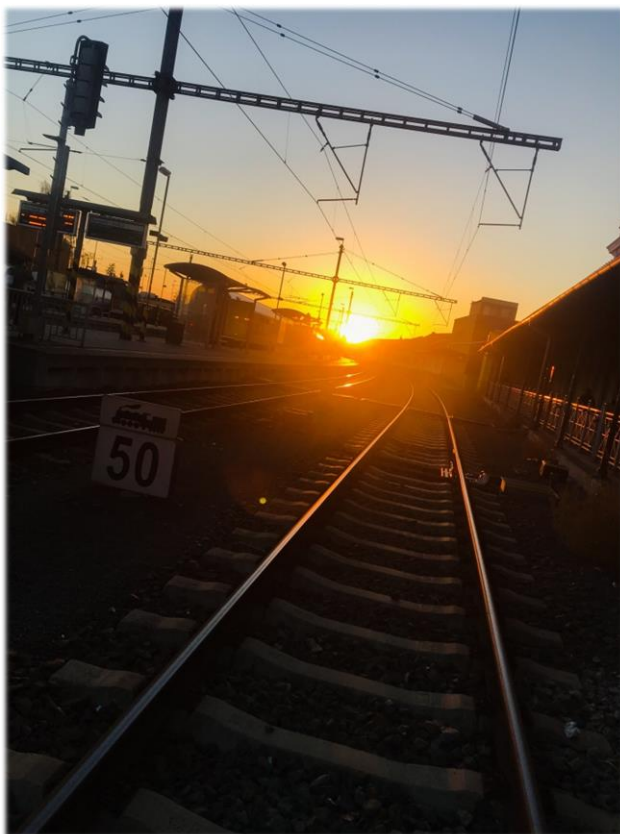
Co bude, až my nebudeme?

Ladislava Zvárová

To myslím, neví nikdo. Třeba se budeme mít ještě lépe, než tady na Zemi. Ale taky to může být úplně naopak. Nebo je ještě možnost, že se budou posuzovat lidi podle toho, jaký vedli život. Což by bylo, ale i nebylo spravedlivé.

Nemůžu se však smířit s tím, že by bylo úplně nic, to mi vůbec nejde do hlavy. Ten pocit, že už nikdy neuvidím ty nejbližší, to je tak děsivé a zároveň nespravedlivé, protože ne každý o tohle všechno přišel kvůli nemoci, stáří, nebo kvůli čemukoliv jinému. Někdo taky mohl jít třeba do práce s tím, že zítra bude všechno stejné a najednou bum a autonehoda. Nebo jakékoliv jiné nehody atd.

Myslím, že podle mě by si měl každý vážit dalšího dne stráveného s rodinou, jako by to byl ten poslední. Protože vy ani nikdo jiný neví, kdy to ten poslední bude. Třeba to bude zítra, třeba za hodinu, třeba taky za 20let, ale i to je doba na kterou se nepřipravíš.

Matěj Konyarik

Jak Tonda neměl wi-fi

Štěpán Kotraš, Matěj Valenta, 4. A

Znám jednoho kluka Tonda a řeknu vám o něm krátký příběh. Tonda neměl skoro žádné kamarády, protože pořád myslel jen na wi-fi. A když nemyslel na wi-fi, tak právě hrál mobilní hry.

Tenkrát přišel Tonda ráno do školy. Hned vytáhl mobil jako vždycky. A zjistil, že je wi-fi nedostupná. Zakřičel tak hlasitě, že to bylo slyšet po celé škole. Do třídy přišel se slzami na tvářích. Sedl si do lavice. V matematice byl vyvolán, měl vypočítat příklad, ale jen mlčel.

O velké přestávce paní ředitelka oznámila: „Omlouváme se za výpadky wi-fi“. Tonda začal hlasitě nadávat. A jelikož pan učitel byl hned za dveřmi, tak Tonda uslyšel. Tonda dostal do žákovské knížky poznámku.

Když přišel Tonda domů, ukázal poznámku mamince. Maminka mu na týden zakázala mobil.

Trest uběhl jako voda a maminka mu vracela mobil. Tonda řekl: „Mami, já už ten mobil nechci, já jsem si za ten týden našel kamarády.“

Úsměv

Monika Bertóková, 8. B

Když ráno vstanu, mám úsměv na tváři,
s radostí si prohlížím sluneční záři.
Slunce hřeje, když maminka zahrádku pleje.

Květy voní, je to krásná vůně,
moje malá sestřička by chtěla šedé slůně.
Voňavé pampelišky chytají žlutou barvu,
na stromě jsem zahlédla motýlí larvu.

Vendula Kvapilíková

Česko : Rusko

Matěj Konyarik

Dne 13. května 2019 se uskutečnilo velmi napínavé utkání IIHF mezi Ruskem a Českou republikou.

Začátek, tedy první třetina zápasu, vypadala pro naše chlapce velmi slibně. Ruští hokejisté sice měli spoustu útoků, ale schopnosti našich obránců a brankaře Bartošáka dokázaly nečekaně obrátit hru a vytvořit nádherné protiútoky. Bohužel jedna z ruských akcí byla úspěšná a Češi najednou na Rusy ztráceli 1:0. Ovšem naši se nevzdali.

Začátkem druhé třetiny šel ruský obránce Malkin za zákeřné hákování českého útočníka Vrány na trestnou lavici. Česká republika tak

na dvě minuty získala tzv. powerplay (přesilovku), která se stala nadějí pro české a slovenské fanoušky. Naneštěstí padlo jen několik nepřesných střel přímo do betonů ruského brankaře Vasilevského. Hned po návratu Malkina do hry se Rusové opět probrali a vstřelili puk přímo mezi Bartošákovými betony. Skóre se okamžitě proměnilo na 2:0 pro ruský reprezentační team. I přes vražednou kombinaci Bartošák, Voráček a Vrána byla šance na vyrovnání velmi malá.

Začala třetí třetina, podíval jsem se na svého kamaráda, se kterým jsem utkání sledoval a řekl jsem: „Honzo, musíme dát aspoň jeden gól.“ Honza se jen pousmál a odpověděl: „To zvládneme“.

Bohužel, naše přání vyslyšeno nebylo a naši reprezentanti po dlouhých minutách náročných soubojů a komplikovaných kliček zápas prohráli 3:0.

Ale já a můj kamarád jsme, jakožto velcí fanoušci hokeje, usoudili, že s Rusy není ostuda prohrát, a že jsme předvedli nádhernou hru. Utkání, které se konalo v Bratislavě, jsme tedy prohráli, ale rozhodně se nemáme za co stydět.

O jablíčku Aničky

Veronika Kubíčková, 4. A

Byla jedna jablono máma, která měla spoustu malých zelených dětí – jablíček. Jedno z nich se jmenovalo Anička. Anička se houpala na mámě a spolu s ostatními dětmi pomalu žloutla. Potom se začala zbarvovat do červena a ukazovala svá červená líčka. Anička si představovala, že až uzraje, tak ji odvezou do obchodu a nějaká holčička si ji vybere a sní a hodí ohryzek do koutu zahrady. Potom

z Aničky vyroste veliký strom stejný jako maminka.

Brzy přišel sadař s dlouhým žebříkem a košíkem. Utrhl Aničku a dal ji k ostatním sklizeným jablíčkům. Aničku potom naložili do nákladního auta a odvezli do velkého obchodu. Tam už Anička nedočkavě čekala, kdo si ji vezme. Koupil si ji malý chlapec jménem Honzík. Honza si odnesl Aničku a další jablka domů a položil je na kuchyňskou linku. Anička čekala na Honzika už dva týdny, ale Honzík si pro ni nešel. On na ni totiž úplně zapomněl. Bylo pondělí a maminka se pustila do úklidu. V kuchyni našla staré jablko a dala ho do koše. Druhý den šel Honzík vynést koš do popelnice. Když odpadky vyhazoval, všiml si, že je tam jablíčko. Vytáhl Aničku, ale uviděl, že je shnilá. Dal ji do popelnice.

Děti, když si něco koupíte, tak na to nezapomeňte jako Honzík na Aničku! Mohly byste pokazit něčí velký sen.

Michal Václavek

Klára Krumpová

Michal Václavek

Michal Václavek